

USÖLÜ : DÜYEK

NIHÂVEND ŞARKI

SENİN DUDAKLARIN PEMBE

MÜZİK : EMİN AKAN

SÖZ : CÂHİT KÜLEBİ

SE - NİN DU - DAK - LA - RİN PEM - BE EL - LE - RİN BE - YAZ

TUT EL - LE - Rİ - Mİ BE - BEK TUT Bİ - RAZ TUT Bİ - RAZ

BE - NİM DOĞ - DU - ĞUM KÖY - LER - DE CE - VİZ A - ĞAÇ - LA - RI YOK - TU
(Söz)

BEN BU YÜZ - DEN SE - RİN - Lİ - ĞE - HAS - RE - TİM ES Bİ - RAZ

BE - NİM DOĞ - DU - ĞUM İL - LER - DE BUĞ - DAY TAR - LA - LA - RI YOK - TU
(Söz)

DA - ĞIT SAÇ - LA - RI - Nİ BE - BEK SA - VUR Bİ - RAZ

BE - NİM DOĞ - DU - ĞUM KÖY - LER - DE Şİ - MAL RÜZ - GAR - LA - RI E - SER - Dİ
(Söz)

VE BU YÜZ - DEN DU - DAK - LA - RİM ÇAT - LAK - TIR ÖP Bİ - RAZ

BE - NİM DOĞ - DU - ĞUM KÖY - LE - Rİ AK - ŞAM - LA - RI BİR GA - RİP - LİK

BA - SAR - DI BEN BU YÜZ - DEN YAL - NIZ - LI - Ğİ HİÇ SEY - MEM KO - NUS Bİ - RAZ

NIHÂVEND ŞARKI
SENİN DUDAKLARIN PEMBE
(Sahife -2)

BE. NİM DOĞ. DU. ĞUM KÖY. LER. DE İN. SAN. LAR GÜL. ME. Sİ. Nİ BİL. MEZ. Dİ
BEN BU YÜZ. DEN BÖY. LE NÂ. CÂR KAL. MI. ŞİM GÜL Bİ. RAZ
SEN TÜR. Kİ. YEM Gİ. Bİ AY. DİN. LİK VE GÜ. ZEL SİN BE. NİM DOĞ. DU. ĞUM
KÖY. LER DE GÜ. ZEL. Dİ SEN DE AN. LAT DOĞ. DU. ĞUN
(Söz)
YER. LE. Rİ AN. LAT Bİ. RAZ

- 1 -
SENİN DUDAKLARIN PEMBE,
ELLERİN BEYAZ,
TUT ELLERİMİ BEBEK,
TUT BİRAZ.

- 2 -
BENİM DOĞDUĞUM KÖYLERDE,
CEYİZ AĞAÇLARI YOKTU,
BEN BU YÜZDEN SERİNLİĞE HASRETİM,
ES BİRAZ

- 4 -
BENİM DOĞDUĞUM KÖYLERDE,
SİMAL RÜZGARLARI ESERDİ,
VE BU YÜZDEN DUDAKLARIM ÇATLAKTIR,
ÖP BİRAZ.

- 6 -
BENİM DOĞDUĞUM KÖYLERDE,
İNSANLAR GÜLMESİNİ BİLMEZDİ,
BEN BU YÜZDEN BÖYLE NACÂR KALMIŞIM,
GÜL BİRAZ.

- 3 -
BENİM DOĞDUĞUM İLLERDE,
BUĞDAY TARLALARI YOKTU,
DAĞIT SAÇLARINI BEBEK,
SAVUR BİRAZ.

- 5 -
BENİM DOĞDUĞUM KÖYLERİ,
AKŞAMLARI BİR GARİPLİK BÂSARDI,
BEN BU YÜZDEN YALNIZLIĞI HIÇ SEVMEM,
KONUS BİRAZ.

- 7 -
SEN TÜRKİYEM GİBİ,
AYDINLIK VE GÜZELSİN,
BENİM DOĞDUĞUM KÖYLER DE GÜZELDİ,
SEN DE ANLAT DOĞDUĞUN YERLERİ,
ANLAT BİRAZ.